

Pismeni deo ispita iz KVANTNE STATISTIČKE FIZIKE

1. Operator gustine broja čestica u tački \mathbf{r} čija je projekcija spina σ , u oznaci $\hat{\rho}_\sigma(\mathbf{r})$, definisan je kao

$$\hat{\rho}_\sigma(\mathbf{r}) = \sum_i \delta(\mathbf{r} - \hat{\mathbf{r}}_i) \delta_{\sigma\sigma_i},$$

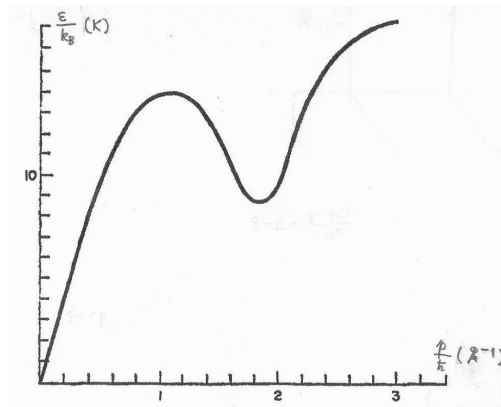
gde se sumiranje vrši po svim česticama (i) sistema, $\hat{\mathbf{r}}_i$ je operator koordinate i -te čestice, a σ_i je projekcija spina i -te čestice. Posmatrajmo sistem identičnih fermiona spina $\frac{1}{2}$.

- (a) Polazeći od gornje definicije, izraziti operator $\hat{\rho}_\sigma(\mathbf{r})$ pomoću operatora polja $\hat{\psi}_\sigma(\mathbf{r})$, $\hat{\psi}_\sigma^\dagger(\mathbf{r})$.
 (b) Izraziti Fourierovu transformaciju $\hat{\rho}_\sigma(\mathbf{q})$ operatora $\hat{\rho}_\sigma(\mathbf{r})$ pomoću operatora $\hat{a}_{\mathbf{k}\sigma}$, $\hat{a}_{\mathbf{k}\sigma}^\dagger$.
 (c) Izračunati komutator $[\hat{\rho}_{\sigma_1}(\mathbf{q}_1), \hat{a}_{\mathbf{q}_2\sigma_2}]$.
2. Parna korelaciona funkcija $g_{\sigma_1\sigma_2}(\mathbf{r}_1, \mathbf{r}_2)$ definisana je kao

$$g_{\sigma_1\sigma_2}(\mathbf{r}_1, \mathbf{r}_2) = \frac{\langle \hat{\rho}_{\sigma_1}(\mathbf{r}_1) \hat{\rho}_{\sigma_2}(\mathbf{r}_2) \rangle}{\langle \hat{\rho}_{\sigma_1}(\mathbf{r}_1) \rangle \langle \hat{\rho}_{\sigma_2}(\mathbf{r}_2) \rangle},$$

gde je operator $\hat{\rho}_\sigma(\mathbf{r})$ definisan u zadatku 1, dok se usrednjavanje vrši po ravnotežnom kvantnom ansamblu.

- (a) Izračunati parnu korelacionu funkciju $g_{\sigma_1\sigma_2}(\mathbf{r}_1, \mathbf{r}_2)$ za trodimenzionalni idealni Fermi gas na $T = 0$. Koncentraciju elektrona n smatrati poznatom.
 (b) Komentarisati dobijeni rezultat u slučajevima (k_F je Fermijev talasni vektor):
 (i) $\sigma_1 \neq \sigma_2$, $\mathbf{r}_1 \neq \mathbf{r}_2$;
 (ii) $\sigma_1 = \sigma_2$, $\mathbf{r}_1 \neq \mathbf{r}_2$, uz ispitivanje asimptotskog ponašanja u slučajevima malih ($k_F |\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2| \ll 1$) i velikih ($k_F |\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2| \gg 1$) rastojanja $|\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2|$.
3. Ponašanje ^4He na niskim temperaturama može se opisati modelom (Landau, 1941, 1947) po kome se ^4He sastoji od superfluida i kvazičestičnih ekscitacija čija je disperziona relacija (zavisnost kvazičestične energije ε od impulsa $p = |\mathbf{p}|$) prikazana na slici.

Podaci dobijeni u eksperimentima rasejanja neutrona daju da se za male p kriva $\varepsilon(p)$ može aproksimirati linearnim zakonom $\varepsilon(p) = up$, pri čemu je $u = 2.4 \times 10^2$ m/s. Ove kvazičestične ekscitacije odgovaraju običnim hidrodinamičkim zvučnim talasima, odnosno fononima, a u je brzina zvuka. Izračunati srednji broj fonona N_{ph} , kao i fononski doprinos toplotnom kapacitetu $C_{V,\text{ph}}$ na temperaturi T .

Zadatke pripremio
dr Veljko Janković